

Nr 1.

Av herr **Olsson** i Ramsta, om ändrad lydelse av § 12 riksdagsordningen.

Det arvode som för närvarande utgår till riksdagens ledamöter — beslutat av 1920 års riksdag såsom vilande grundlagsförslag — blev till sin storlek fixerat med hänsyn till den då rådande dyrtiden.

Sedan dess har ju priset på en hel del artiklar sjunkit avsevärt, synnerligast vad livsmedlen beträffar.

Kostnaden för uppehåll i Stockholm ställer sig därför betydligt billigare nu än 1920. Läger man så härtill, att det allmänna statsfinansiella läget gör det till en bjudande plikt för riksdagsmännen att söka åstadkomma besparingar i statens utgifter, torde tiden nu vara inne, då vi ha sista riksdagen i perioden, att reglera riksdagsmännens arvode för mera normala förhållanden.

När det då gäller att taga ställning till arvodets storlek, måste man utgå ifrån att det alltid kommer att finnas en hel del representanter, som genom fullgörandet av riksdagsmannauppgiften förlora halva sin årsinkomst och således icke kunna åtaga sig detta uppdrag, om ej arvodet sättes så pass högt, att de under tiden kunna uppehålla sig själva och familjen i hemorten.

Med hänsyn till ovan berörda förhållande torde man näppeligen kunna förorda en större sänkning av riksdagsmannaarvodet än ned till 21 kronor per dag.

Då riksdagsarbetets avslutande icke numera kan tänkas ske inom den lagstadgade tiden, och ett uppehållande i Stockholm utan arvode för många representanter skulle bli omöjligt, bör arvodet utgå för den ungefärliga tid som åtgår, eller omkring 140 dagar.

Lämpligt torde därför vara, att arvodet utgår med 21 kronor om dagen, dock högst 3,000 kronor per riksdag. För ledamot av riksdagen, som bor å ort där riksdagen hålles, bör arvodet utgå med 14 kronor per dag, dock högst 2,000 kronor per riksdag.

Arvodet för urtima riksdag torde lämpligen böra bestämmas till högst 1,300 kronor. I nu utgående resekostnadsersättning yrkas av mig ingen ändring.

Med stöd av det ovan anförda får jag vördsamt föreslå riksdagen

att för sin del till vidare grundlagsenlig behandling antaga följande

Förslag

till ändrad lydelse av § 12 riksdagsordningen:

Ledamot av första kammaren, som icke bor å ort där riksdagen hålles, åtnjuter av statsmedel ersättning för resekostnad till och från riksdagen samt i dagtraktamente under riksdagen tjuguen riksdaler, vilket dagtraktamente dock ej må överstiga sammanlagt vid lagtima riksdag tre tusen riksdaler och vid urtima riksdag ettusen trehundra riksdaler.

Ledamot, som under lagtima riksdag efter beviljad ledighet besöker hemorten, äge att av statsmedel undfå ersättning för därav föranledd resekostnad, dock högst för två resor fram och åter. Ledamot av första kammaren, som är bosatt å ort där riksdag hålles, undfår i dagtraktamente fjorton riksdaler, vilket dagtraktamente dock ej må överstiga sammanlagt vid lagtima riksdag tvåtusen riksdaler och vid urtima riksdag nio hundra riksdaler. Den ledamot av kammaren, som icke i rätt tid vid riksdagen sig inställer, skall för varje dag han utebliver vara förlustig det honom enligt föregående moment tillkommande dagtraktamente.

Vill ledamot av kammaren befattningen sig avsäga, äger han det göra vid valtillfället eller sedermera, mellan riksdagar, hos Konungens befallningshavande.

Stockholm i januari 1924.

Gustaf Olsson
i Ramsta.

Hos vederbörande utskott anhålles om, att utskottet vid ett bifall, helt eller delvis till vad jag här föreslagit, vidtager de ändringar i lagtexten som befinnas nödiga.
